

Pověst havrana

Kamelot

1. Mraky táhnou a den se sklání,
jdeme sami pustou plání,
nikde nikdo, jen já a ty,
soumrak na nás kreslí mapy.

2. Všichni známí jsou teď doma
a dlouhá noc, jak Arizona
od východu hladí záda
jako hebká kůže z hada.

R: Kam jít, jdem usínat někam k nádraží, kde semafor nám rozpaží,
jak ve skalách Vinnetou.
Kam jít, když jenom útěk je záchrana a město má pověst havra
na
co nás jednou doletí, kam jít.

3. Hlavou letí starý časy,
dlouhý blues a dlouhý vlasy,
zapálená dýmka míru
pod oblohou ryb a štírů

4. Černý stíny lozí trávou,
nad krajinou rozevlátou,
s větrem běží těžký boty
na útěku od nicoty.

R: